

Yeah, yeah, ulice, kde nikdo nežije,
domy vypráví příběhy, prolínaj se dimenze,
ve vzduchu visej sny, slova, co nikdo neslyšel,
modlitby a výstřely vyšly za svitu Měsíce,
už se nikdy neviděly.
Zpátky do časů, nový příběhy na pokraji zhmotnění,
ztrácíš vědomí, hlasy se mění, obličeje morfujou,
mlhavý vzpomínky, jejich cáry plujou,
kdo jsem byl, co jsem byl, kdo jsem?
Kde a proč jsem? Co znamená tahle planeta?
Jsem tu uvězněn.

Pust'te mě ven, pust'te mě pryč,
ten zlej sen, snad ? ,
kde to jsem? Pust'te mě ven,
se svejma přízrakama navždy uvězněn.

Mrtvý ožívaj, držej se v kruhu za ruce a zpívaj,
holky v růžovejch šatech se dívaj,
vesele mávaj, vypadá to jak první Máj,
jsme tu zapíchlí, hledáme ráj,
padaj na nás saze, chvíli na Venuši, chvíli v Praze.

Pust'te mě ven, pust'te mě pryč,
ten zlej sen, snad ? ,
kde to jsem? Pust'te mě ven,
se svejma přízrakama navždy uvězněn.

Pust'te mě ven, pust'te mě pryč,
ten zlej sen, snad ? ,
kde to jsem? Pust'te mě ven,
se svejma přízrakama navždy uvězněn.